

ΦΟΡΟΛΟΓΟΓΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

463

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,
Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25.
Ἐλδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι καὶ ἀποκοπήν.

Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμήναιαν.

Ὁπλοφορία.

B'.

Κατεδείχθη ἤδη ὅποιαν θέσιν κατέχει ἡ ἐν τοῖς πόλεσιν ὄπλοφορία εἰς τοὺς γενεσιουργοὺς λόγους τῶν ἐγκληματικῶν πράξεων καὶ ἰδίᾳ τῶν ἀνθρωποκτονιῶν, τῶν ἀποπειρῶν ἀναιρέσεων καὶ τῶν τραυματισμῶν. Ὑπολείπεται ἤδη ἡ ἐξέτασις τῶν περὶ αὐτῆς ἀπαγορευτικῶν νόμων, τῆς ἐφαρμογῆς καὶ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν.

Ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων καὶ ὅπου ὁ σύγχρονος πολιτισμὸς ἐξημέρωσε τὰ ἦθη καὶ ἐπαγίωσε κοινωνίας εὐρύθμους, τὸ ὄπλοφορεῖν ἐν τῇ πόλει ἰθεωρήθη ἐγκλημα, ἀπηγορεύθη ἀπολύτως καὶ ἐτιμωρήθη αὐστηρῶς ἢ παρὰ τὴν ἀπαγορεύσεως. Παρ' Ἕλλησιν ἡ ἐν εἰρήνῃ ὄπλοφορία ἐθεωρήθη ἐκ παλαιῶν πράξεως ἀντικοινωνικῆ καὶ ἀντιπολιτικῆ, ἔθος δὲ βαρβάρων καὶ ἀγρίων ἐθνῶν, συνεπῶς δ' ἀπηγορεύετο καὶ γενομένη ἐτιμωρεῖτο ὑπὸ θετικῶν σοφῶν νόμων. Περιεσώθη ἡμῖν διάταξις τῆς νομοθεσίας τοῦ Σόλωνος καθ' ἣν, ὅ ἐν τῇ πόλει ὄπλοφορεῖν ἐτιμωρεῖτο δημοσίως διὰ τῆς ποινῆς τῆς ἀτιμίας: «Ὅστις ἐν ἄστει σιδηροφοροῖ ἢ μὴ δέον ἢ ὄπλα ἐξενέγκῃ εἰς τὸ δημόσιον, τιμᾶσθαι.» Ἔτεροι Ἕλληνας νομοθέται κατὰ πολὺ αὐστηρότερον τοῦ Σόλωνος ἐτιμώρησαν τὴν ὄπλοφορίαν. Κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Χαρώνδα, Ζαλευκού καὶ Διοκλεοῦ τοῦ Συρακουσίου, οἱ ἐν τῇ συνελεύσει τοῦ λαοῦ προσερχόμενοι μεθ' ὀπλων ἐτιμωροῦντο διὰ θανάτου. Διόδωρος μάλιστα ὁ Συκελιώτης ἀναφέρει, ὅτι ἐπιστρέφων ἔνοπλος ἡμέραν τινα ἐκ τῆς καταδιώξεως τῶν ληστῶν ὁ Χαρώνδας, καὶ ἰδὼν ἐκκλησιάζοντα τὸν λαὸν μετέβη εἰς τὴν ἐκκλησίαν λησμονήσας ὅτι ἐφόρει τὸ ξίφος· ἀλλ' ἰδὼν τὸν ἀνέκραξεν· «ὦ Χαρώνδα, κατέστρεψας μόνος τὸν νόμον ὃν ἔθεσας· ὁ δὲ εἶπεν· «ἀπ' ἐναντίας θά τὸν κυρώσω» καὶ σῆρας τὸ ξίφος ἐφανεύθη.

Αὐστηρῶς ὁμοίως καὶ αὐστηρότερον τῶν Ἑλλήνων ἐτιμώρουσιν οἱ Ῥωμαῖοι ἀπὸ τῆς δωδεκαδέλτου τοῦ ὄπλοφορεῖν· κατόπιν δὲ καὶ ἐν αὐταῖς ἀκόμη ταῖς φεουδαλικαῖς νομοθεσίαις ἀπαντῶσι διατάξεις ἀπαγορεύουσαι καὶ αὐστηρῶς τιμωρούσαι τὴν ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν τῇ πόλει ὄπλοφορίαν. Ἡ μετρωτέρα ποινὴ τῆς παραβάσεως ταύτης ἦτο ὁ ἀπαγορευτισμὸς, ἦν ἐνιαχοῦ δὲν ἀπέφευγον οὐδ' αὐτοὶ οἱ κατασκευασταὶ ὀπλων ἀπηγορευμένων.

Δι' νεώτεροι νομοθεταὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ παρίδωσιν ὅτι ἡ κατασκευὴ καὶ ἡ πώλησις ἀπηγορευμένων ὀπλων ὡς καὶ ἡ ὄπλοφορία, ἐστὶ δινηκῆς ἀπειλὴ τῆς ἐννόμου τάξεως καὶ προπαρασκευαστικῆς πράξεως κακούργημάτων καὶ πλημμελημάτων καὶ συνεπῶς νὰ μὴ ἀπαγορεύωσιν αὐτάς· σήμερον μάλιστα ὅποταν ἡ πολιτεία ἐξασφαλιζεὶ τὴν ἀτόμω, διὰ τῶν νόμων, τῶν ἀρχῶν καὶ τῆς ὀργανωμένης δυνάμεως, τὴν προσωπικὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν κτήσιν. Ἀπασαί ὅθεν αἱ πεπολιτισμένοι χῶραι τοῦ σημερινοῦ κόσμου αὐστηρῶς ἀπαγορεύουσι διὰ τῶν νόμων τὴν ὄπλοφορίαν.

Ὁ ἡμέτερος Νομοθέτης δὲν ὑστέρησε κατὰ τοῦτο τῶν ἄλλων καὶ ἐπροέβλεψε τὴν πολιτείαν ἡμῶν δι'

ἐπαρκῶν σχετικῶν διατάξεων, ἅς δέον νὰ θέσωμεν ὑπ' ὄψιν πάντων, ἵνα τὰς ἀνακαλέσωμεν εἰς τὴν μνήμην πάντων, διότι, ὡς φαίνεται, παρὰ πάντων ἐλησμονήθησαν τελείως. Δι' διατάξεις αἱ παρ' ἡμῖν κανονίζουσαι τὰ κατὰ τὴν ὄπλοφορίαν, κατασκευὴν καὶ πώλησιν τῶν ὀπλων εἶναι: Τὰ ἄρθρα 620, 621 καὶ 622 τοῦ ποινικοῦ Νόμου, ἔχοντα οὕτω: «Με κράτησιν ἢ πρόστιμον τὸ πολὺ διακοσίων δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις κατασκευάζει ἀπηγορευμένα ὄπλα· ὅστις λαβῶν παραγγελίαν νὰ κατασκευάσῃ ἢ ἐπισκευάσῃ τοιαῦτα ὄπλα, δὲν εἰδοποιεῖ εὐθὺς τὴν ἀρχὴν περὶ τούτου· ὅστις ἀνακαλεῖται, ἐπισκευάζει ἢ πωλεῖ οἰκδῆποτε εἶδους ὄπλα εἰς παῖδας, ἢ ἀνθρώπους, περὶ τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ἔχουσι τὴν ἀναγκαίαν πείραν καὶ προσοχὴν περὶ τῆς χρησῆς τῶν τοιούτων, ἢ ἐκ μέρους τῶν ὁποίων εἶναι φόβος καταχρήσεων αὐτῶν, ὅστις δίδει εἰς τοιούτους ἀνθρώπους πυρίτιδα.» «Ὅστις μετέρχεται ἐμπόριον ὀπλων ὅποιοιδήποτε εἶδους ἢ πυρίτιδος χωρὶς νὰ ἔχη πρὸς τοῦτο τὴν ἀδείαν, τιμωρεῖται με κράτησιν τριῶν ἡμερῶν μέχρις ἐξ ἑβδομάδων, ἢ με πρόστιμον εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν. Τὰ ἀντικείμενα τοῦ ἀσυγχωρήτου τούτου ἐμπορίου, ἐάν ᾖναι ἐκ τῶν ἀπηγορευμένων, δημεύονται· τὰ δὲ λοιπὰ πωλοῦνται δι' ἐξόδων καὶ διὰ λογαριασμῶν τοῦ πταίστου.» «Με κράτησιν τὸ πολὺ ἐξ ἑβδομάδων ἢ με πρόστιμον πενήκοντα μέχρι διακοσίων δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις φέρει πηροβόλα ἢ ἄλλα ἀπηγορευμένα ὄπλα, χωρὶς νὰ δύναται ν' ἀποδείξῃ παραχρήμα ὅτι ἔχει πρὸς τοῦτο ἀδειαν τῆς ἀρχῆς. Τὰ ὄπλα καὶ τὰ πυροβόλα ταῦτα δημεύονται.» Διάταγμα δὲ τὸ τοῦ 1833 κανονίζει τὰ τῆς ἐκδόσεως ἀδείας ὄπλοφορίας ἥτις παρέχεται εἰς ὠρισμένας τάξεις ἀνθρώπων καὶ ὑπὸ παντοίας ἐγγυήσεως· ἄλλα δὲ διατάγματα ὡς τὸ ἀπὸ 20 Μαΐου 1834, τὸ ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1836, τὸ περὶ ἀθηματικῆς Ἀστυνομίας τὸ ἀπὸ 11 Ἰουνίου 1845 προέβλεψαν περὶ διαφόρων σχετικῶν περιπτώσεων, ἐπικολούθησαν δὲ ἀλλεπάλληλοι Ἱπουργικαὶ ἐγκύκλιοι ἐρμηνευτικαὶ τῶν νόμων καὶ προτρεπτικαὶ εἰς τήρησιν καὶ ἐφαρμογὴν αὐτῶν.

Μετὰ τὴν παράθεσιν τῶν ἀνωτέρω ἀπαγορευτικῶν τῆς ὄπλοφορίας διατάξεων, εἶναι περιττὸν νὰ εἴπωμεν ἡμεῖς εἰς τὸν νοήμονα ἀναγνώστην κατὰ πόσον ἐτρήθησαν αὐταὶ παρ' ἡμῖν καὶ κατὰ πόσον περιεστειλαν τὴν πρὸς τὸ σιδηροφορεῖν τάσιν, ἥτις κατέστη πάγκοινος πανταχοῦ τοῦ κράτους συνήθεια, ἀφοῦ οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῇ παρ' ἡμῖν ὅτι πανταχοῦ καὶ εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη τῶν πόλεων, αὐτῶν τῶν Πρωτευουσῶν Νομαρχιῶν, κατασκευάζονται φοβερά ὄπλα καὶ πωλοῦνται δημοσίως ὡς ἐμπόρευμα πρωτοῦτης ἀνάγκης, εἰς τὸν τυχερίαν, εἰς παιδία, ἀκόμη καὶ εἰς γυναῖκας· ὅτι πάντες ὄπλοφοροῦμεν καὶ ἐν περιπάτοις καὶ ἐν ταῖς καθ' ἡμέραν διατριβαῖς· ἄλλως τε αὐτὴν τὴν ἀγρίαν καὶ βάρβαρον κατάχρησιν ἀνομολογοῦσι σχεδὸν ἀπασαί αἱ ἀνωτέρω μνημονευθεῖσαι ὑπουργικαὶ ἐγκύκλιοι καὶ ταύτην πειρῶνται εἰς μάτην νὰ ἀρῶσιν χάριν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας.

Ἐῖπαν καὶ ἐγραψαν τινὲς ἐντρυφεῖς τῶν νόμων

ἐρμηνευταὶ ὅτι αἱ περὶ κατασκευῆς καὶ ὄπλοφορίας τῆς ἡμετέρας Νομοθεσίας διατάξεις εἰσὶν ἀνεπαρκεῖς, καὶ ὅτι ἡ χώρα ἡμῶν δεῖται ἐπαρκετέρων καὶ αὐστηροτέρων σχετικῶν ἀπαγορευτικῶν νόμων· ἡ ὑπηρεσία μάλιστα τῶν ἀρμοδίων ὑπουργείων παρεσκεύασε πρὸ πολλοῦ καὶ νομοσχέδιον πλήρες κατὰ τὸν περὶ τούτου νεώτερον Ἰταλικὸν νόμον, ὅστις θεωρεῖται ἀριστος, ἀλλ' ὅπερ δυστυχῶς δὲν κατορθώθη εἰσέτι νὰ ἐπιψηφισθῇ καὶ συμπληρωσῇ οὕτω τὰς ἀτελείας καὶ τὰ χάσματα τῶν ἐν ἰσχύει διατάξεων.

Βεβαίως ἡ συμπλήρωσις καὶ ἡ τελειοποίησις τῆς Νομοθεσίας ἔθνους τινός, κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς πείρας καὶ τὰ πορίσματα τῆς παρατηρήσεως, ἰδίᾳ τῶν Νόμων τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν ἐμπέδωσιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ τάξεως, δέον ν' ἀποτελῇ διηνεκὲς αὐτῶν μέλημα· ἀλλὰ πρέπει πρῶτον νὰ καταδειχθῶσι, διὰ τῆς συχῆς καὶ πολυχρονίου τήρησεως καὶ ἐφαρμογῆς τῶν μεταρρυθμιστέων νόμων, τὰ μειονεκτήματα καὶ αἱ ἀτέλειαι αὐτῶν, ἵνα ἡ μεταρρύθμισις τῶν ἐστὶ λογικὴ καὶ σκόπιμος. Ἀλλ' ἐρωτῶμεν, αἱ περὶ ὄπλοφορίας διατάξεις τῆς ἡμετέρας νομοθεσίας ἐφημέρηθησαν ποτὲ παρ' ἡμῖν ἐν πληρότητι καὶ προσέκοψεν ἡ ἐφαρμογὴ τῶν εἰς ἀτελείας σπουδαίας ἢ εἰς χάσματα ἀνυπέρβλητα; Αὐταὶ αὐταὶ αἱ διατάξεις ἐπαρκῶσι εἰς τόσους ἄλλους λαούς, ἂν δὲ δι' ἡμᾶς ἐδείχθησαν ἀνεπαρκεῖς δέον νὰ συμπεράνωμεν ὅτι παρ' ἡμῖν αὐταὶ ἔμειναν γραμματικῶν καὶ ἄψυχα μορμολύκεια οὐδένα πλέον φοβίζοντα. Ἢ ἀτέλεια ἔγκειται οὐχὶ εἰς τοὺς νόμους ἡμῶν, οἵτινες προβλέπουσι περὶ ὄλων τῶν περιστάσεων καὶ καταγινώσκουσι ποινὰς οὐχὶ μικρὰς ἐφ' ὄλων τῶν οὐσιωδέστερων παραβάσεων, ἀλλ' εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς οἵτινες οὐδέποτε ἀποβλέψαμεν εἰς τὰς ὑπαρχούσας διατάξεις καὶ ἀφήσαμεν αὐτάς νὰ κοιμηθῶσιν τὸν αἰώνιον ὕπνον. Ἐπεὶ πολλὰ ἔτη οὐδέμια εἰσήχθη ἐπὶ ὄπλοφορία κατηγορία εἰς ἀμφοτέρω τὰ ἐνταῦθα πταισματοδικεῖα, οὐδέποτε δὲ ἐτιμωρήθη, τοῦλάχιστον ἐνταῦθα, κατασκευαστῆς, ἐπιδιωρητῆς ἢ πωλητῆς ἀπηγορευμένων ὀπλων. Ἐντούτοις ἡ ὄπλοφορία εἶναι γενικὴ, τὰ δὲ ἀπαισιώτερα τῶν ὀπλων, φοβεράτα διαστάσεις μάχαιραι καὶ λοιπὰ, κατασκευάζονται ἀκωλύτως ἀνευ οὐδεμίας ἀδείας, με ἀίμαχαρκαῖς ἐπιγραφῆς καὶ λόγια, ἐκτιθέντα δὲ εἰς πώλησιν καὶ πωλοῦνται εἰς καλοὺς καὶ εἰς φαυλοβίους· δὲν ἀμφισβάλλομεν ὅτι καὶ αὐτοὶ δ. κ. Βίσαγγελεὺς διερχόμενος πρὸ τῶν ὄπλοποιῶν θαυμάζει τὸν βαθμὸν τῆς τελειότητος τῆς τέχνης ἥτις ἐπροόδουσαν ἐναντίον ὄλων τῶν ἐμποδίων τῆς νεκρᾶς νομοθεσίας μας. Πταίουν οἱ νόμοι ὅποταν αἱ ἀρχαὶ τυφλώτουν, διότι ἡμεῖς ἔχομεν χρεῖαν ἐπὶ παντὸς πράγματος ἐνὸς ἀποδομοπιαίου τράγου, ἐφ' οὗ νὰ ἐπιρρίπτωμεν ὄλας τὰς ἀμαρτίας μας, καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου εὐρέθη πταίονσα ἡ Νομοθεσία. Συντάξατε τοὺς τελειότερους νόμους κατὰ τὰ ἐντελέστερα πρότυπα καὶ ἀφήσατε αὐτοὺς νὰ κοιμηθῶσι καὶ θὰ ἔχετε πάντοτε τ' αὐτὰ ἀποτελέσματα· καὶ οἱ αἰσχιστοὶ τῶν νόμων καλῶς τηρούμενοι καὶ ἐφαρμοζόμενοι καλῶς ἐνίοτε σώζουσιν, ἐνῶ οἱ ἐντελέστεροι καὶ σοφώτεροι πάντοτε

τοτε καταποντίζουσιν όταν κακώς εφαρμόζονται ή τελείως παρορῶνται.

Ἡμεῖς οὐδέποτε ἐζητήσαμεν τὴν εφαρμογὴν τῶν περὶ ὀπλοφορίας διατάξεων καὶ ἐπειτα ἀπορῶμεν πῶς ὅλη ἡ Ἑλλάς σιδηροφορεῖ, καὶ πῶς ἐκ μηδαιμῶν ἀφορμῶν ἐπέρχονται τὰ μέγιστα τῶν ἐγκλημάτων, μ' ὅλας τὰς αἰμοσταγεῖς αὐτῶν συνεπειάς. Ἐπὶ μίαν μόνον τριμηνίαν ὁ Ἰλαρχὸς Βουλγαρίας ἐπιτελῶν ἐνταῦθα ἀστυνομικὰ καθήκοντα ἐπεμελήθη καὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ τῶν παλληκαριῶν, μὲ τὸν ἰδιάζοντα αὐτῷ τρόπον τῆς ἐνεργείας ἐν μέσῳ τῆς ὁποίας δὲν ἐνεφυλοχώρουσι οἱ ὤστραδες τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ παλληκάρια ἐξήρχοντο τότε ὡς γυναῖκες· δέκα πρόστιμα μέχρις διακοσίων δραχμῶν καὶ δέκα ὄπλων πραγματικῶς δημεύσεις, ἦσαν ἱκανὰ νὰ περιόρισον κατὰ τὸ ἥμισυ τὸ κακόν· τὸ ἕτερον ἥμισυ ἤθελε τὸ ἐξαλείψει ἢ διηνεκῆς ἐπιβλεψίς τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων.

Εἰς ταῦτα ἀπαντῶσιν· τίς θὰ εἰσαγάγῃ εἰς δίκην τοὺς παραβάτας, ἢ ἀστυνομία; ἢ δημαρχία; ἢ ἀλλοίμονον!! Ναι, αὐταὶ θὰ τοὺς εἰσαγάγωσιν, ὅσον καὶ ἂν ἦναι διεφθαρμένοι, ἐὰν ὁ Νομάρχης δὲν εἶναι τοιοῦτος καὶ γνωρίζῃ νὰ χειρίζηται καλῶς τὴν ἐπὶ τοῦ Ἀστυνομοῦ καὶ τοῦ Δημάρχου ἐκ τοῦ νόμου ἐξουσίαν του. Καὶ τίς θὰ ἐπιβάλλῃ τὰς ποινὰς, ὁ Πταιματοδίκης; Ἄλλοίμονον! Ὁ Πταιματοδίκης θὰ τὰς ἐπιβάλλῃ ἐφ' ὅσον αἰσθάνεται ὅτι ἀνωθεν αὐτοῦ ἵσταται Εἰσαγγελεὺς γνωρίζων τὰ καθήκοντά του καὶ κερτημένος ἀρκούσαν ἠθικὴν δυνάμιν νὰ πατάσῃ τὴν κακοήθειαν τῶν κατωτέρων λειτουργῶν τοῦ νόμου. Ὅχι λοιπὸν διότι δὲν ἔχομεν νόμους καλοὺς κατὰ τῆς ὀπλοφορίας, ἀλλὰ διότι δὲν ἔχομεν καλοὺς νομάρχας, καλοὺς εἰσαγγελεῖς, καλοὺς μοιάρχους κ.τ.λ. μένουσιν αἱ σχετικαὶ διατάξεις νεκραὶ καὶ ἀχρηστοί. Ἄν δὲν δημεύωνται τὰ ἀπηγορευμένα ὄπλα, δὲν πταίει ὁ Νόμος ὅστις παραγγέλει δημεύσιν καὶ προβλέπει περὶ μεταφορᾶς αὐτῶν εἰς τὸ Βασιλ. Ὀπλοστάσιον, ἀλλ' αἱ ἀποτρέποντες τὴν δημεύσιν ἢ μεταποιῶντες αὐτὴν πολιτικοὶ ἄνδρες, οἵτινες ἐν τῶν ἔργων τῆς πολιτικότητός των λογίζονται καὶ οὐδέποτε τὸ παραλείπωσι, νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τοὺς κατόχους τὰ κατασχθέντα ὄπλα, διαφθείροντες πρῶτον τὸν νόμον καὶ τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ εἰσαγγελικούς ὑπαλλήλους. Τίς τῶν ἡμετέρων π.χ. κομματάρχων δὲν ἐγένετο φορτικὸς εἰς τὸν Πολυχρόνην ἢ τὸν μακαρίτην Θεμιστοκλῆν καὶ δὲν ἔλαβε παρανόμως ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς ὑπηρεσίας ὄπλα κατασχνημένα, ὡς φερόμενα παρανόμως, καὶ δὲν ὥπλησαν οὕτω πολλοὺς φονεῖς καὶ βιάτους ἄνδρας κατὰ τῶν ὁμοίων των, τῶν συμπολιτῶν των; τίς ἔειπε μὴ ἡ σφαῖρα ἥτις ἐπληξέε θανατηφόρως πρὸς τινῶν ἐβδομάδων τὸν δυστυχῆ Θεμ. Πρασκευόπουλον, Εἰσαγγελικὸν ὑπάλληλον, δὲν ἐξήλθεν ἐκ κἀνης ὄπλου ἀποδοθέντος παρ' αὐτοῦ εἰς κάτοχον παραβάτην τοῦ περὶ ὀπλοφορίας νόμου; Τίς εἶδε πῶς θύματα τοῦ ἐνταῦθα παλληκαρισμοῦ, δὲν αἰματοκυλίσθησαν δι' ὄπλων ἅτινα κομματάρχης σφοδρῶς ἀπέδωκε εἰς τοὺς ἀπαξ φωραθέντας παραβάτας τοῦ Νόμου;

Ἴδου οἱ σκόπελοι εἰς οὓς προσκροῖται διαρκῶς παρ' ἡμῖν ὁ περὶ ὀπλοφορίας νόμος καὶ ἰδου οἱ κυρίως ὑπεύθυνοι ἐπὶ τῷ χυνομένῳ καθ' ἑκάστην αἷματι. Ἐὰν οὗτοι σωφρονήσωσι τὸ κακὸν τέλειον ἐκλείπει, εἰ δὲ μὴ, ἀλλοίμονον εἰς τοὺς φίλους τῆς τάξεως.

Λιμενικά.

Ἡ ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τοῦ «Φορολογουμένου» δημοσιευθεῖσα ἐπιστολὴ τοῦ κ. Δάρα, περὶ τοῦ λιμενικοῦ ζητήματος, ἐπιδέχεται παρατηρήσεις τινὰς, αἱ διὰ βραχείων θὰ ἐκθέσωμεν.

Ἐν πρώτοις, οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουσι πρὸς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν αἱ ἐμπάθειαι καὶ ἀντιπάθειαι ὑπὲρ ἢ κατὰ τῆς ἐργολαβίας· πρόκειται περὶ ζητήματος δικαιοσύνης καὶ ἐπιεικειᾶς τὸ ὅποιον

πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ψυχρῶς καὶ ἄνευ προκαταλήψεως, ἀδιάφορον ἂν ἢ ἀλήθεια καὶ αἱ συνέπειαι αὐτῆς εἶναι ὑπὲρ ἢ κατὰ τῆς ἐργολαβίας. Πράγματι εἰς οὐδὲν ὠφελεῖ τὸ νὰ θέλωμεν νὰ πατώμεν ἡμᾶς αὐτοὺς ἀνθιστάμενοι εἰς τὴν διαφώτισιν τοσοῦτον σπουδαίου ζητήματος, ἢ δὲ πόλις τῶν Πατρῶν ἔχει συμφέρον, εἴπερ τις καὶ ἄλλος νὰ γνωρίζῃ ἀκριβῶς ἂν τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Μανιάκ βεβαιούμενα εἶναι ἀληθῆ ἢ ψευδῆ, διότι, ἀνάγκη νὰ τὸ ἐπαναλάβωμεν, οὐδεὶς σπουδάζων δύναται νὰ πιστεῦσῃ ὅτι, μὲ ὅσα καὶ ἂν κάμωσι καὶ εἴπωσι, θὰ εἶναι ποτε δυνατόν νὰ ἐξαγκάσωσι τὸν ἐργολάβον τοῦτον ἢ ἄλλον τινὰ νὰ κατασκευάσῃ κυματοθραύστην ἁξίας ὀκτὼ ἑκατομμυρίων φράγκων, ἂν τοῦ πληρώσωσι μόνον τέσσαρα. Ὅσοι, παραμεριζομένου παντός ζητήματος ἀφορῶντος τὸν νόμον καὶ τὴν δικαιοσύνην, νομίζουσι ὅτι ἐξυπρετοῦσι τὰ συμφέροντα τῆς πόλεως, ἐπαναλαμβάνοντες διηνεκῶς καὶ ὑποστηρίζοντες τὸ ἐναντίον, ἀπατῶνται πλάνην μεγίστην. Δὲν πρέπει νὰ βλέπωμεν μόνον τὸ λιμενικὸν ταμεῖον ὅπερ, θεῖα χάριτι, ἀσημέραι πληροῦται, ὡς ἀποδεικνύει ὁ ἐν τῷ «Φορολογουμένῳ» ἐσχάτως δημοσιευθεὶς ἀπολογισμὸς, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς ἐργολαβίας, τὸ ὅποιον ἀπὸ πολλοῦ εἶναι κενόν, καὶ κατ' ἐπιπλέον, καὶ τὸ ὅποιον ἐν τούτοις δὲν δύναται τις νὰ σκέπτηται νὰ φανῆ ἀνεπανορθώτως ἵνα πλουτήσῃ αὐτός. Ἄλλως, καὶ νομικῶς ἂν ἦτο τοῦτο δυνατόν, τοῦθ' ὅπερ κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἀπορροίας τῶν νομικῶν συμβούλων, οὐδὲν εἶναι ἀποδεδειγμένον, δὲν ἤθελον πράξει τοῦτο, διότι οὔτε δίκαιον οὔτε ἐπιεικὲς θὰ ἦτο, ἂν ἤθελον νὰ καταστρέψωσι ἐργολάβον, ὅστις, ἐπὶ τέλους, εἰς τοῦτο μόνον θὰ ἔπαισε, ὅτι δηλ. ἐπίστευσε ὅτι τὸ σχέδιον ὅπερ αὐτὴ ἡ λιμενικὴ ἐπιτροπὴ κατήρτισε καὶ τῷ παρῴσιον, ἐστῆριζέτο ἐπὶ βίας στερειᾶς καὶ ἦτο ἐκτελέσιμον, ἐνῶ πράγματι δὲν εἶναι τοιοῦτον.

Οἱ παρὰ τοῖς διαφόροις ὑπουργείοις νομικοὶ σύμβουλοι, ἐξετάσαντες τὸ ζήτημα ὑπὸ νομικὴν ἔποψιν, ἐγνωμοδότησαν ὅτι ἡ σύμβασις δὲν δύναται νὰ ἐρμηνευθῇ ὑπὸ τὴν στενὴν καὶ ἀπόλυτον ἐννοίαν ἢ ἐπιτροπὴ τῆ ἀποδίει, καὶ ὅτι δέον νὰ ἀναζητηθῇ ἂν τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Μανιάκ προτεινόμενα γεγονότα εἶναι ἀληθῆ, διότι εἰς ὅλα τὰ πράγματα, ὅπως ἔχει τις δίκαιον, πρέπει τὸ δίκαιόν του νὰ στηρίζωσι καὶ νὰ κρατῶσιν τὰ γεγονότα. Μόνον εἰς ἄνδρας ἀρμόδιους καὶ τῆς τέχνης ἀνήκει νὰ ἐκτιμῶσιν καὶ ἀποφατίζωσιν ἂν, ὅπως βεβαιώθωσι τὰ γεγονότα ταῦτα, εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα ἢ κατασκευῆ 100 μέτρων πρὸς τὸ ἀρκτικὸν μέρος, καὶ ἂν, διὰ τῆς κατασκευῆς ταύτης ἐπέκειται φόβος ὅτι θὰ σχηματισθῇ σκόπελος. Ὁ κ. Δάρας συγχέει τὸν σκοπὸν καὶ τὴν χρησιμότητα τῶν βολιδόσκοπῶν μετ' ὅσον καὶ τὴν χρησιμότητα τῆς κατασκευῆς 100 μέτρων κυματοθραύστου, ἀλλ' αἱ μὲν βολιδόσκοπῆσι θὰ χρησιμεύωσι ὅπως ἔβωμεν γινώσκιν τῆς φύσεως καὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς στερεότητος τοῦ ἐδάφους, ἢ δὲ κατασκευῆ τῶν ἑκατὸν μέτρων σκοπὸν ἔχει τὴν προδιορισμὸν, ὅσον τὸ δυνατόν ἀκριβεστερον, καὶ τὴν μελέτην τῶν φαινομένων ἅτινα παρουσιάζει ἢ κατακάθισι; καὶ ἡ ὀλιθισίς τοῦ κυματοθραύστου, συναμα δὲ καὶ τῶν συνεπειῶν αὐτῶν καὶ τῆς σπουδαιότητος, εἴτε ὡς πρὸς τὸ ποσόν, εἴτε ὡς πρὸς τὴν δαπάνην, ἅτινα πάντα δὲν δύναται νὰ καταδείξωσιν ἀπλαῖ βολιδόσκοπῆσι. Βεβαίως πάντες ἐν Πάτραις ἐπιθυμοῦσι τὴν διατήρησιν τῆς συμβάσεως μετὰ τῆς περὶ τῆς ἀποκοπῆς ῥήτητος, ἀλλ' οὐδεὶς σπουδάζων καὶ εὐσυνειδήτως δὲν ἀναγνωρίζει προσέτι ὅτι τὸ ποσὸν τῆς ἀποκοπῆς πρέπει νὰ μεταβληθῇ, ἂν πράγματι ὁ λιμὴν μέλλει νὰ στοιχίσῃ τὸ διπλάσιον τῆς προϋπολογισθείσης δαπάνης. Ἴδου λοιπὸν τὸ κύριον ζήτημα, ὅπερ ἀνάγκη νὰ ἐξετάσωμεν καὶ νὰ λύσωμεν ἄνευ περαιτέρω ἀναβολῆς, ἀναζητοῦντες καὶ συμβιβάζοντες πᾶν ὅτι θὰ ἀναγνωρισθῇ ὡς δίκαιον καὶ νόμιμον, καὶ τίποτε περισσότερον, διότι ἂν ἡ πόλις τῶν Πατρῶν οὐδένα θέλει νὰ φανακίσῃ, δὲν ἐννοεῖ πάλιν διόλου νὰ φανακίσωσιν αὐτὴν ἄλλοι. Πάν-

τες, προσεζάρχοντος τοῦ ἐγγχωρίου τύπου, ἀνεγνώρισαν ὅτι ἐμέλλε μὲν νὰ διατηρηθῇ ἡ σύμβασις ἀκεραία, ἀλλὰ νὰ ἀποζημιωθῇ καὶ ἡ ἐργολαβία τοῦ λιμένος, ἂν ἀπεδεικνύοντο βάσιμοι αἱ ἀξιώσεις αὐτῆς. Ὅπως δὲ ἐρίσθη ἀκριβῶς καὶ οὐχὶ τυχαίως τὸ ποσὸν ἀποζημιώσεως τινος, δέον προηγουμένως νὰ ἦναι γνωστὸν μέχρις ὅπου σημαίου δύναται νὰ φθάσῃ ἡ ζημία καὶ ἰδοῦ διατί εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνωσι βολιδόσκοπῆσι καὶ πειράματα ἐπὶ ἑκατοστύος μέτρων κυματοθραύστου. Εἶναι προφανῶς λυπηρὸν νὰ βλέπῃ τις τὰς προσδοκίας αὐτοῦ μεταουμένου καὶ νὰ ἀναγκασθῇ νὰ πληρώσῃ πολλὴν περισσοτέρον παρ' ὅτι ἐνόμιζε· ἀλλὰ εἰς τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν, οὔτε τὰ δικαστήρια, οὔτε τὴ δίκη, οἰαδήποτε καὶ ἂν ἦναι ἡ ἑκδοσις αὐτῆς, δύναται νὰ μεταβάλλωσι καὶ νὰ βελτιώσωσι τὴν θέσιν τῶν πραγμάτων. Καὶ τῷ ὄντι, ἂν ὑποθέσωμεν τὸ καλλίτερον, παραδεχόμενοι ὅτι ἡ δίκη θάποθῃ καθόλα ὑπὲρ τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς, τοῦθ' ὅπερ οὐδόλωι εἶναι βέβαιον, δὲν θὰ εὐεθῆ αὕτη, μετὰ ἔτη πολλὰ καὶ δαπάνας μεγάλας ἀπέναντι τῶν αὐτῶν πραγμάτων ὡς σήμερον, καὶ τῆς αὐτῆς καταστάσεως, προσέτι δὲ ἀπέναντι ἐργολάβου κατεστραμμένου κατὰ γράμμα, παρ' οὗ, ὅτι καὶ ἂν εἴπωσι καὶ ὅτι καὶ ἂν κάμωσι, θὰ εἶναι ὑλικῶς ἀδύνατον νὰ ἐπιτύχωσι τι περισσοτέρον; Κατὰ δὲ τὸ διάστημα τοῦτο, ἢ τομὴ τοῦ ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου καὶ ὁ ἀπὸ Παιραιῶς εἰς Πάτρας καὶ Πύργον σιδηρόδρομος θὰ ἦναι περαιωμένοι, χωρὶς νὰ ἔχωσιν ἀκόμη αἱ Πάτραι τὸν λιμένα, ὅστις τὰ μάλιστα θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πλοῦτου αὐτῶν.

Εἶναι λοιπὸν ἀνωφελὲς καὶ βλαβερὸν τὸ πείραμα οὕτινος σκοπὸς εἶναι ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἐτάσεως τῆς κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν πλάνης, ἢ εὐρεσίς τῶν καλλιτέρων πρὸς ἐπανόρθωσιν τοῦ κακοῦ μέσων καὶ ἢ ἐξασφάλισις ἀπὸ περαιτέρω περιπτεσιῶν καὶ ἐφαλμένων ὑπολογισμῶν, τῶν ὁποίων δὲν θὰ εἴμεθα πλέον συγγνωστοὶ ἂν ἠθέλωμεν πάλιν νὰ διατρέξωμεν τὸν κίνδυνον; ἄλλως δὲν προσβάλλεται ἡ σύμβασις, ἀφοῦ καλῶς ἐννοεῖται ὅτι ἐπιφυλάσσονται πάντα τὰ δικαιώματα, ἂν πληρωθῇ προσωρινῶς κατὰ κυβικὸν μέτρον ἐργασία προωρισμένη ἴσα ἴσα νὰ καταδείξῃ κατὰ πόσον τὸ ποσὸν τῆς ἀποκοπῆς θὰ εἶναι μεγαλειότερον καὶ ἦτις ἕως ἐκεῖ εἶναι ἀδύνατον νὰ πληρωθῇ κατ' ἄλλον τρόπον. Μήπως ἤδη, ἐπὶ τέσσαρας μῆνας, ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου 1882 μέχρι τοῦ Ἰανουαρίου 1883, δὲν ἐπλήρωσαν κατὰ κυβικὸν μέτρον, χωρὶς οὐδεὶς, οὐδ' αὐτὸς ὁ ἐργολάβος, νὰ φαντασθῇ νὰ ξιῶσῃ ὅτι εἶχε διαρραγῆ ἢ σύμβασις;

Ἴδου τί πρέπει νὰ λέγωμεν καὶ ἀδιαλείπτως νὰ ἐπαναλαμβάνωμεν, ἀντὶ νὰ διεγείρωμεν ἐγώστικα καὶ ἰδιοτελῆ συμφέροντα, ἅτινα δὲν δύναται νὰ μὴ ἀποδῶσι ὀλέθρια εἰς τὸν τόπον, καὶ νὰ μὴ ἀποδοκιμασθῶσι ὑπὸ ὄλων τῶν ἀληθῶς τιμίῶν ἀνθρώπων.

Στυλιανὸς Κοντογούρης.

Ἐτελεύτησεν ἐνταῦθα καὶ ἐκδηύθη προσηκόντως τὴν προχθὲς Τετάρτην ὁ γηραιὸς καὶ σεβαστὸς ἡμῶν συμπολιτῆς **Στυλιανὸς Κοντογούρης** ἀρχαῖος ἀνώτερος δικαστικὸς καὶ πατὴρ τοῦ ἀξιότιμου βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν κ. Ἀριστομένους Κοντογούρη. Τὴν κηδεῖαν του παρηκολούθησεν ἐκλεκτὸν πλῆθος ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν, οἵτινες ἅπαντες ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἀπ' ἡμῶν μεταστάντος σεβαστοῦ γέροντος ἐτίμων τὴν δικαστικὴν ἀκεραιότητα, τὴν χρηστότητα τοῦ χαρμηκτοῦ, τὴν εὐγένειαν τῶν τρόπων καὶ ὅλας ἐκεῖνας τὰς ἀτομικὰς ἀρετὰς αἵτινες ἀπετέλεσαν τὴν βάσιν τῶν πρώτων παρ' ἡμῖν ἐντίμων οἰκῶν. Ὁ «Φορολογουμένος» φόρον τιμῆς ἀποπέμνων τῷ ἀγαθῷ ἀνδρὶ, εὐχαρίστως δημοσιεύει τὸν ὠραϊώτατον ἐπικηδεῖον λόγον ὃν ἐπὶ τοῦ νεκροῦ του ἐξεφώνησεν ὁ κ. Σπυρ. Πάππας δικηγόρος καὶ συντάκτης τῆς ἐφημερίδος «Ἐπὶ τὰ πρόσω» ὅστις

συνοφείζει ἐν πληρήντη τὸν βίον καὶ τὴν πολιτείαν τοῦ τελευτήσαντος καὶ ἐξομνεῖ εὐγλώττως τὰς πρὸς τὸν τόπον ὑπηρεσίας καὶ τὰς ἀρετὰς του. Αὐποθέμεθα μόνον ὅτι βραδέως λαβόντες, δὲν δυνάμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν καὶ τὸν κάλλιστον ἐπιτάφιον, ὃν ἐξεφώνησε ἐπὶ τοῦ νεκροῦ, ὁ τέως δήμαρχος ἡμῶν κ. Θάνος Κανακάρης.

ΛΟΓΟΣ

εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΚΟΝΤΟΓΟΥΡΗ

ὑπὸ τοῦ κ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΠΑΠΠΑ

δικηγόρου.

Καθ' ἣν ἐποχὴν τὸ σκότος τῆς δουλείας, δεινὸν ἐκάλυπτεν ἐτι τὴν χώραν, ἥτις ἐξεκόλαψε τὰς ἐλευθερίας τοῦ κόσμου, ἀνεφάνη ἐπὶ τοῦ στερεώματος τῆς ζωῆς, ὁ προκειμένος σεβαστὸς νεκρὸς, ἐν ἔτει 1807. Ἐγεννήθη δούλος καὶ τοιοῦτος διεβίωσε κατὰ τὴν αὐτὴν τῆς ζωῆς του, ἀλλ' ἐν τῷ ἔαρῳ αὐτῆς, εἶχε τὴν εὐτυχίαν, νὰ ἴδῃ ἀνατέλλοντα ἐν τῇ πατρίδι τὸν λαμπρὸν τῆς ἐλευθερίας ἥλιον, καὶ διώκοντα μακρὰν τὰ πικρὰ σκότη τεσσάρων αἰώνων δουλείας ἀποτροπαίου. Δεκατετραετίας μόλις, ἤκουσε τὸ παρήγορον ἄσμα τῆς ἀναγεννήσεως, καὶ ἐβλεπεν ἀναστηλουμένην ἐπὶ τῆς Αὐτρῆς τὴν ταπεινωθεῖσαν Ἑλληνικὴν σημαίαν. Τὸ ὄνομα τῆς οἰκογενείας τοῦ Κοντογούρη, συνδέεται ἀρρήκτως, πρὸς πάσας τὰς περιπετείας τοῦ μεγάλου τῆς ἐπαναστάσεως ἀγῶνος. Ὁ πατήρ τοῦ προκειμένου νεκροῦ, Ἀνδρέας Κοντογούρης, πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐγκατεστημένος ἐνταῦθα, διευθύνων δὲ τὰ προξενεῖα πολλῶν ξένων δυνάμεων, προεκινδύνευσε ἐν τοῖς πρώτοις καὶ πρωτηγωνίστησε ἐπὶ πάσας τὰς θυσίας, αἱ ἡ ἱερά τῆς ἐλευθερίας ἰδέα, ἐπέβαλλεν εἰς τοὺς προμάχους τῆς ἱερᾶς ὑποθέσεως. Ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς πατρίδος προσήνεγκε μετ' αὐταπαρνήσεως, ἀξίας ἀποθεώσεως, καὶ ζῶν καὶ περιουσίας, ἔπραξεν ὅτι ἠδύνατο ὑπὲρ τῆς εὐδοξώσεως τοῦ ἀγίου σκοποῦ, εἰσῆλθεν ἐκ τῶν πρώτων εἰς τὰ μυστήρια τῆς φιλικῆς ἐταιρίας, ἀμὰ δὲ τῷ κρότῳ τοῦ πρώτου πυροβόλου, ἀνεμίχθη ἐνεργῶς εἰς τὸν ἀγῶνα, διωργάνωσεν ἀντιστάσεις, ἐξώπλισεν ἐνταῦθα σώμα Κεφαλληνῶν, οὗς εἶχεν ἐξαγάγει ἐκ δύο πλοίων του ἐμπορικῶν, καὶ ἐν γένει ἀπετέλεσε παράγοντα σπουδαιότατον ἐν πᾶσι τοῖς ἀγῶσι, οἷτινες ἐνταῦθα συνετελέσθησαν. Ἡ ἱστορία, εἶναι ἀληθές, πολλὰς τῶν πράξεων τούτου ἀπέδωκεν εἰς ἄλλους, ἐπιτηδειότερους αὐτοῦ, οἷτινες ἐν παντὶ καὶ πάντοτε γινώσκουσι νὰ οἰκιοποιῶνται τὰ ἀλλότρια, οὕτω δὲ τὸ διαφοροτερές ὄνομα τοῦ Ἀνδρέου Κοντογούρη, δὲν κατέλαβεν ἐν ταῖς λαμπραῖς σελίδι αὐτῆς, τὴν προσήκουσαν αὐτῷ ἐπιζήλον θέσιν· οἱ συγγράψαντες τὴν ἱστορίαν ἠδίκησαν καὶ τοῦτον ὡς ἠδίκησαν καὶ τόσα ἄλλα ἐνδοξα ὀνόματα, ἐναντίον ἐπισήμων μαρτυριῶν καὶ ἀναμφισβητήτων ἐγγράφων, πολλῶν ἡρώων τῆς ἐραχῆς ἐκείνης, οἷτοι εἰσὶν ὁ Γερμανός, ὁ Μαυροκορδάτος, ὁ Κανακάρης, ὁ Λόντος, ὁ Ρούφος καὶ τόσοι ἄλλοι. Δέση ὁλόκληρος ἐπιστολῶν καὶ ἐγγράφων ἐπισήμων πρὸς τὸν Ἀνδρέαν Κοντογούρη, ἀποδεικνύουσιν ἐναργέστατα, ἡλικίας σπουδαιότητος πρόσωπον διεδραμάτισεν ὁ ἀκραφῆς πατριώτης, ἐν πάσαις ταῖς περιπετεῖαις τοῦ ἀγῶνος, καὶ τίς ὀφείλεται αὐτῷ ὑπὸ τῆς ἱστορίας ἀμάραντος στέφανος. Ἐπεθύμουν δικαίωτον νὰ κρῖνῶνται, οἱ δόντες ἡμῖν τὰ καλά, βίου ἐλευθερίου, οἱ δὲ ἀναλαμβάνοντες νὰ παραδώσωσιν εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν, τὰ συμβάντα τοῦ παρελθόντος, ὑπὲρ πᾶν ἄλλο, νὰ ἔχωσιν ἐν ἀναπτύξει ἀπολύτῳ τὸ προσὸν τῆς δικαιοκρατίας.

Τοῦ πατριώτου τούτου οὗτος ὑπῆρξεν ὁ προκειμένος νεκρὸς. Γόνος γνησιώτατος τοῦ Ἀνδρ. Κοντογούρη. Μεγαλόφρων, καὶ ἐνάρετος, ὡς ἐκεῖνος, ἀνετρέφθη ἐλληνοπρεπεστάτα, καὶ μετ' ἐπιμελείας, ἀνταξίας τῶν σπανίων ἀρετῶν τοῦ πατρός του. Αἱ πρώτοι ἐντυπώσεις του, ὑπῆρξαν ἐντυπώσεις

κατορθωμάτων μεγάλων. Τὰ ἤρωϊκά παραδείγματα τοῦ πατρός αὐτοῦ, δὲν ἦτο δυνατόν, νὰ μὴ καρποφορήσωσιν. Ἐν τῇ ἀγαθῇ γῆ ὁ σπῆρας ὁ κάλως δὲν πνίγεται ὑπὸ ἀκανθῶν. Ὁ Στυλιανὸς Κοντογούρης, κατ' οὐδὲν ἐδείχθη ὑστερῶν τοῦ πατρός του. Συνετὸς εἰς ἄκρον, ἐνάρετος, ἐραστὴς τῶν καλῶν, καὶ φίλος ἀκραφῆς τῆς προόδου, κατέστη προΐοντος τοῦ χρόνου εἰς τῶν ἐξοχωτέρων πολιτῶν, καὶ κατέλαβεν ἐν τῇ παρ' ἡμῖν κοινωνίᾳ, θέσιν ἀληθῶς ὑπέροχον. Φύσις, τοσαῦτα κεκτημένη στοιχεῖα ἀγαθὰ, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μείνῃ ἀπαιδευτος. Ἠκολούθησε λοιπὸν ὁ Στυλιανὸς Κοντογούρης, μετ' ἐπιτυχίας ἀπαραμίλλου τὸ στάδιον τῶν γραμμάτων, ἐν ᾧ τοσοῦτους προώριστο νὰ δρέψῃ βραδύτερον ἀγλαοὺς καρπούς. Ἐδιδάχθη ἐν Κερκύρα, ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τοῦ Γκίλφορντ, ὑπὸ τῶν μεγάλων τοῦ Γένους διδασκάλων Βάμβα καὶ Ἀσωπίου, τὰ ἐγκύκλια μαθήματα. Ἐν ἔτει δὲ 1828 μέχρι τοῦ 1831 ὑπῆρέτησεν ἐν τῷ Γαλλικῷ στρατοπέδῳ, ἐν Μεσολογγίῳ, ὑπὸ τὸν Ἀδγουστίνον, οὗτινος ἦν ἰδιαιτέρως Γραμματεὺς, πολλοὺς ὑποστάς ἀγῶνας καὶ κακουχίας. Μετὰ τὴν πλήρη τῶν πραγμάτων ἀποκατάστασιν μετέβη εἰς Πίσσαν τῆς Ἰταλίας, ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν τὸ ἐν ταύτῃ Πανεπιστήμιον τοῦ Δικαίου ἤμαζεν, ἐκεῖ δὲ μετ' ἐπιμελείας πολλῆς ἐσπούδασε τὰ Νομικὰ, ἀναγορευθεὶς διδάκτωρ μετὸν ἐπιζήλον βαθμὸν ἀρίστα. Ἐπανελθὼν εἰς Πάτρας τῷ 1837, κατεστάχθη εἰς τὴν σεμνὴν χορείαν τῶν δικηγόρων, ἣν ἐλάμπρυνε διὰ τῆς διαγωγῆς τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ὀρθότητος τῶν κρίσεών του. Ἐν τῇ ἐνασκήσει τοῦ δικηγορικῆ ἐπαγγέλματος, διεκρίθη τάχιστα, ἐφ' ᾧ καὶ τὸ 1846 διωρίσθη ἐνταῦθα Πρωτοδίκης. Ἐν ἔτει 1854 ἐγένετο Πρόεδρος τοῦ συσταθέντος ἐνταῦθα κομητάτου, πρὸς ἀποστολὴν προμηθείας, πολεμοφοδίων καὶ χρημάτων, εἰς τοὺς Καλαμογυδάτην, Λόντον, καὶ εἰς τὸ σώμα τῶν Ἑπτανήσιων. Ἐν ἔτει δὲ 1856 ἐγένετο τμηματάρχης Α' τάξεως ἐν τῷ Ὑπουργίῳ τῆς Δικαιοσύνης, καὶ παρέμεινε ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ταύτῃ, διαρκούσης τῆς ἐπαράτου τῆς ἐποχῆς ἐκείνης χολέρας, ὅφ' ἡς προσβλήθη, μόλις ἐσώθη, μετενεχθεὶς εἰς Αἴγιον. Κατὰ τὸ ἔτος 1863 διωρίσθη Ἐφετῆς παρὰ τῷ ἐνταῦθα ἀρτισυστάτῳ Ἐφετείῳ, παρ' ᾧ διετέλεσεν ὡς τοιοῦτος μέχρι τοῦ 1877, ὅτε ἀπεσύρθη τῆς ὑπηρεσίας, ὅπως διέβη ἐν ἡσυχίᾳ τὰς ἡμέρας τοῦ γῆρατος. Ὁ ἐπίλογος τῆς ζωῆς του, ὑπῆρξε χαρμόσυνος εἰς ἄκρον καὶ πλήρης ἀγγελικῆς χαρᾶς. Ἐχαίρειν ὁ Στυλιανὸς Κοντογούρης, καὶ ἐπληροῦτο αἰσθημάτων οὐρανίων, βλέπων τὸν μόνον υἱὸν του, περὶ τὴν τελείαν ἀνατροφήν καὶ διαμόρφωσιν τοῦ ὅποιου, εἶχεν ὀλοψυχῶς ἀφοσιωθῆ, προκόποντα θαυμασίως πρῶτον ἐν ταῖς γραμμασι, καὶ εἶτα ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς πατρίδος, εἰς ἣν ἡ ψῆρος τῶν συμπολιτῶν του, τὸν ἐκάλεσεν. Εἶναι ἄγνωστον εἰς πολλοὺς τὸ μέγεθος τῆς τοιαύτης εὐδαιμονίας! Ἀπαιτεῖται ἡ συνδρομὴ ὅλων αὐτῶν τῶν εὐτυχῶν περιστάσεων, πρὸς τοιαύτην ὑπεράνθρωπον, θέσιν, δύνανται νὰ εἰπω ἀπάλαυσιν. Διήλθε τὰς ἡμέρας τοῦ γῆρατος ἐν γαλήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ, ἣν μόνον διετάραξεν ἡ πρὸ τιμῶν ἐτῶν ἀπώλεια τῆς ἀγαπῆτης αὐτῷ συζύγου, ἣν ἡγάπα καὶ ἐτίμα ὑπερβαλλόντως. Ἀλλὰ τὸ μικρὸν τούτο νέφος, διεσκεδάσθη μετὰ παρέλευσιν χρόνου τινοῦ, ἡ δὲ θλιβερὰ ἀνάμνησις ὑπεχώρησεν εἰς τὴν μεγάλην ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν, ἣν τὰ τέκνα του ἐπεδαψίλευον αὐτῷ. Καὶ χθὲς τὴν ἐσπέραν, ἐν τῷ μέσῳ τῶν περικυκλούντων τὴν κλίνην του μελῶν τῆς οἰκογενείας, παρέδωκε τῷ Ὑψίστῳ τὸ πνεῦμα, ὁ εὐσεβὴς, δίκαιος καὶ ἐνάρετος οὗτος ἀνὴρ.

Τοιοῦτος ὑπῆρξε διὰ βραχείων ὁ βίος τοῦ προκειμένου νεκροῦ. Σειρὰ ἀδιάκοπος, πράξεων ἐναρέτων καὶ χριστιανικῶν. Ὑπῆρξεν ὁ μακαρίτης φίλος αὐστηρὸς τοῦ καθήκοντος, λάτρης φανατικὸς τῆς ἐπιστήμης, καὶ ὁπαδὸς τῆς προόδου τῆς κοινωνίας, ὑπὲρ ἧς ἐμόχθη καὶ εἰργάζετο καθ' ἐκαστὴν. Ἐν τῇ χορείᾳ τῶν δικαστῶν, ἀρίστα κατέλειπε ἀναμνήσεις, διεκρίνετο δὲ πάντοτε ὑπὸ τῶν συναδέλφων του διὰ τὴν ὀξείαν ἀντίληψιν

καὶ τὴν θετικότητα τῶν γνώμων του. Ὅτε ἀπεχώρησε τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας, ἐμόρφωνος ἐξ ἠνέχθη ἡ ἔκφρασις τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ Τόπου, ἣν πιστῶς διερμήνευσεν ὁλόκληρος ὁ ἐγγχωριος τύπος, ἀνεπιφυλάκτως ἔκφρασε τὴν εὐκρινῆ λύπην του, ἐπὶ τῇ ἀποχωρήσει ἀπὸ τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας, ἀνδρὸς μεγίστην ἀποτελούντος ἐγγύησιν διὰ τὴν δικαιοσύνην τῆς πατρίδος, ἡ δὲ Κυβέρνησις ὀλίγω πρὸ τῆς ἀποχωρήσεώς του, προεβίβασεν αὐτὸν εἰς τὸν χρυσοῦν σταυρὸν τοῦ Σωτήρος. Ἐν τῷ ἱερῷ τόπῳ τῆς θείας δικηκόνσε πάντοτε ἐν ἀγνότητι ἀπαραμίλλῳ, διατηρήσας ὑψηλὰ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ δικαστοῦ, οὐδέποτε δὲ κατελθὼν εἰς τὸ ταπεινὸν στάδιον τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν. — Τὴν πολιτικὴν ἀπέφυγε πάση δυνάμει, τίς οἶδε, τίνας κρύπτων ἐν φρεσὶ πολυτίμους δοξασίας. Οὕτω δὲ τιμῶν τὴν κοινωνίαν παρ' ἣ διεβίου καὶ τιμῶμενος ὑπ' αὐτῆς, διήλθε τὸν βίον, ὃν χθὲς τὴν ἐσπέραν ἐπέρανε.

Περὶ τὸ φέρετρον τοῦ νεκροῦ τοῦ συνωστίζεται ταύτην τὴν στιγμὴν, μεγάλη μερίς τῆς παρ' ἡμῖν κοινωνίας, ἐνδακρυσ καὶ συγκεινημένη. Εἶναι τοῦτο ὁ ὀφειλόμενος φόρος τῆς εὐγνωμοσύνης, πρὸς τὴν σεπτὴν μνήμην τοῦ μεταστάντος, ἀντὶ τῶν τοσοῦτων πρὸς ἡμᾶς εὐεργεσιῶν του. Ὅταν ἡ κοινωνία στερεῖται ὑπὸ τοῦ ἀστόργου θανάτου, τῶν προστατῶν τῆς, συγκινεῖται, καὶ ἀναλύεται εἰς δάκρυα θλίψεως. Ἀλλὰ τὸ αἰσθημα τοῦτο εἶναι βραχύβιον, σὺν τῷ χρόνῳ δὲ παρέρχεται, καὶ λήθη ἐπιβάθεται βαρεῖα ἐπὶ τοῦ παρελθόντος. Ἀνάγκη λοιπὸν, ἡ ἀστάθεια τῆς μνήμης καὶ τῶν αἰσθημάτων τῶν ἀνθρώπων, ν' ἀναπληρῶνται διὰ τῆς εὐσταθείας τῆς ἱστορίας, ἥτις ἀναλλοίωτα διατηρεῖ αἰώνως, τὰ γεγονότα. Αἱ ἐν ἐπισημοῦς βιογραφίαι, οὐδὲν ἄλλο ἀποτελοῦσιν, ἢ τὴν σύγχρονον ἱστορίαν, ἥτις διὰ τούτων παραδίδοται ἀσφαλῶς εἰς τοὺς μεταγενεστέρους. Ἀνευ αὐτῶν, τὰ μέγαρα τῶν ἐξόχων ἀνδρῶν παραδείγματα, ἤθελον θάπτεσθαι ὑπὸ τὴν πλάκα τῆς λήθης, οἱ δὲ ἐπιζῶντες θὰ ἐστεροῦντο μαθήματος πολυτίμου, σπερ ὀδηγεῖ αὐτοὺς εἰς τὴν διάπραξιν τῶν καλῶν. Ἀλλως δὲ δὲν γινώσκω ἐγὼ στάδιον καταλλήλοτερον τοῦ παρόντος, πρὸς ἐξύμνησιν τῶν ἀρετῶν τῶν ἀποθησκόντων καὶ ἐκδήλωσιν τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς κοινωνίας, ἀνθ' ὧν ὑπὲρ αὐτῆς ἐμόχθησαν. Τὰ καλά ἔργα τῶν μεγάλων ἀνδρῶν πρέπει νὰ προάγῃται εἰς φῶς, καὶ γίνωνται κτήμα κοινότατον πάντων, ἐν δὲ τῶν πρὸς τοῦτο μέσων, εἶναι καὶ τὸ ἐν ἐπισημοῦς λόγοις, στεφανοῦν τοὺς ἀξίους στεφάνων, καὶ ὑμνεῖν τοὺς ἀξίους ὑμνωδιῶν.

Ὁμολογῶ ὅτι δι' ἐμὲ τὸ φιλοσοφεῖν ἐπὶ τῶν σημαντικῶν περιστάσεων τοῦ βίου τῶν ἐξόχων ἀνδρῶν, δὲν εἶναι εὐχερές. Διὰ τοῦτο αἰτοῦμαι συγγνώμην, ἀν ἀτελεστάτην καὶ ξηρὰν παρέχω ὑμῖν, τὴν ἀπεικόνισιν τοῦ προκειμένου νεκροῦ, ἡ ἂν δὲν ἠδύνηθην νὰ μεταδώσω πιστῶς ἀπάσας τὰς λεπτομερείας τοῦ βίου του. Ἀποκείται εἰς ἄλλους, πολλῶν κάρρους, ν' ἀναπληρῶσιν τὴν ἔλλειψιν, ἀνταποκρινόμενοι πληρέστερον πρὸς τὰς δικαίας προσδοκίας ὁμηγύρεως σεβαστῆς, καὶ πληροῦντες τὸν πόθον συγγενῶν, εὐλαβῶς περὶ τὸ φέρετρον τοῦτο ἱσταμένων.

Μετ' ὀλίγον ὁ Στυλιανὸς Κοντογούρης, παραδίδοται εἰς τὴν γῆν, καὶ καλύπτεται ὑπὸ τοῦ χώματος. — Εὐχρηθῶμεν ἡ μνήμη τοῦ μεταστάντος, νὰ μείνῃ ἔσασι παρ' ἡμῖν ἀγήρων καὶ ἀνεξάλειπτος.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Αὐτηρὰ διεβιβάσθη ἐνταῦθα εἰδησις ἐκ Βιέννης, ὁ θάνατος τοῦ καλοῦ ἡμῶν συμπολίτου Βασιλείου Γεωργακοπούλου πρῶην ἐμπόρου καὶ ἐπ' ἐσχάτων κτηματίου, θανόντος ἐν Βιέννῃ ὅπου εἶχε μεταβῆ χάριν τῆς πασχούσης υγείας του. Ἡ ἀλγεινὴ αὕτη εἰδησις βαθέως κατέθλιψε τοὺς συμπολίτας ἡμῶν, οἷτινες τὸν μακαρίτην Γεωργακόπουλον ἡγάπων καὶ ἐτίμων διὰ τὸν ἀκέραιον αὐτοῦ χαρακτῆρα καὶ τὴν χρηστότητα τοῦ ἤθους,

ἄλλος δὲ ἀπαρμύθητον ἐνεποίησε τῇ καλλίστῃ αὐτοῦ οἰκογενείᾳ, ἥτις θρηνεῖ ἐν τῇ ἀπωλείᾳ του τὴν ἀπώλειαν πατρὸς φιλοστόργου καὶ πολυτίμου συζύγου, θανόντος ἐν ζένη γῆ καὶ μακρὰν τῆς ἀγάπης τῶν τέκνων καὶ τῆς συζύγου του. Ὁ θεὸς ἄς παραμυθήσῃ τὴν ἀπορφανισθεῖσαν οἰκογένειαν αὐτοῦ καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ βίου του ἃς ἐμπνέῃ διηνεκῶς τοὺς υἱούς του, γενόμενον αὐτοῖς ὑπογραμμὸς βίου ἀμέμπτου, ἐργασίας ἐντίμου καὶ χρηστότητος ἤθους.

— Μετὰ πολλῶν ἐπαίνων ἀνεκοίωσεν ἡμῖν ὁ ἱατρὸς τοῦ ἐνταῦθα Νοσοκομείου κ. Θ. Ζαΐμης ὅτι ὁ παρ' ἡμῖν ἄριστος τεχνίτης κ. Γ. Α. Λαζαρίδης κατεσκευάσας τεχνητὸν πῶδα (καλόθεθρον), κάλλιστον, ἐφαρμοσθέντα ἐπιτυχῶς ἐπὶ ἀτυχοῦς τινας ἐργάτου ὁστις ἐπ' ἐσχάτων ὑπέστη τὸν ἀκροτηριασμὸν ἐν τῷ ἡμετέρῳ δημοτ. Νοσοκομείῳ. Πρῶτην ἤδη φοράν Ἕλληνα τεχνίτην ἀπεμμήθη ἐν πληρότητι τοιοῦτον εὐρωπαϊκὸν ἔργον, καὶ κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἀξιότιμου ἱατροῦ καθ' ὅλα ὅμοιον τῶν ἔξωθεν εἰσκομιζομένων. Δὲν εἶναι τοῦτο μόνον τὸ ἔργον δι' οὗ ὁ κ. Λαζαρίδης ἐδείξε πόσον προήγαγε παρ' ἡμῖν διὰ τῆς εὐφυΐας καὶ ἐπιμελείας του τὴν τέχνην, ἀλλὰ δι' αὐτοῦ ἐδείξε καὶ τὴν φιλάνθρωπίαν του, διότι τὸ προσήνεγκε δωρεάν.

— Ὁ κ. Νικολ. Βεγατώρης δικηγόρος, ἐμνηστεύσατο τὴν σεμνὴν δεσποινίδα Καρλόταν Ἴγκετ ἀνεψιὰν τῆς παρ' ἡμῖν ἀξιότιμου κ. Ἴγκετ.

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Φορολογουμένου».

Πολὺ ἐταπεινώσατε τὸν χαρακτήρα μου, νομίσαντες ὅτι ἠδυνάμην νὰ καταπέσω εἰς τοσοῦτον ταπεινότητος ὥστε νὰ ταραχθῶ ὑπὸ τῶν εἰς τινες συναδέλφους μου ὑφ' ὑμῶν πλεχθέντων ἐγκωμίων, καὶ νὰ διανοηθῶ κἀν, ὅτι σκοπὸς δι' οὗ ταῦτα ἐπράξατε, ἦτο ἡ μείωσις τῆς ἀξίας μου.

Οὐδέποτε κ. Συντάκτα, ἐφανταζόμην ὅτι, μία τὸσον καθαρὰ καὶ σαφὴς πρόκλησις, ἣν διὰ τῆς πρὸς δημοσίευσιν σταλείσης ὑμῖν ἐπιστολῆς μου ἔκαμον, ἦτο δυνατόν ποτε νὰ παρερμηνευθῇ καὶ παρεξηγηθῇ ὑφ' ὑμῶν τοσοῦτον ἀντιθέτως. Ἄν διεννοούμην ὅτι, διὰ τοῦ διαφόρου σας ἐκείνου, πρὸ θεσιν εἴχατε νὰ μειώσητε τὴν ἀξίαν μου, καὶ ἐμαυτὸν οἰκτρῶς ἤθελον ἐξετελέσει, καὶ ὑμᾶς ἀδίκως ἤθελον ὑποπειθῆ, ὅτι κτυπᾶτε πρὸς σκίαν, διότι δὲν ἔβλεπον δὲ καὶ τὴν ἐν ἐμοὶ συγκεντρωμένην ἀξίαν, ὥστε νὰ ἀναγκασθῆτε, πρὸς πρόληψιν ἐνδεχομένων ἴσως συνεπειῶν, νὰ αποφασίσητε εἴτε δι' αὐτῆς εἴτε δι' ἄλλης ἐδοῦ, τὴν μείωσιν αὐτῆς. Οὐδόλως τοιοῦτον τι διεννοήθη, ἀλλὰ προκαλέσα, ἤθελσα νὰ διευκρινισθῇ δημοσίᾳ ἡ ἀλήθεια, ἥτις τοσοῦτον διστρέφῃ ὑπο τοῦ δόντος ὑμῖν τὰς περὶ κ. Ζαλοῦχου ἀνακριθεῖς, καὶ ἐπιτραπήτω μοι ἡ φράσις, **ψευδὲς τὰς πληροφορίας**, ὅπως εἴδειν εἰς τὴν ἡμετέραν κοινότητα, ὅτι ῥυθμίσει κατὰ τὴν ἑαυτοῦ βούλησιν τὸ διδασκαλικὸν προσωπικὸν, οὐδόλως ἀπελάκτισεν τὴν ἐκτίμησιν τῆς ὑπηρεσίας, ὅπως τινες θέλουσι νὰ δισχυρίζονται, ἀλλὰ τὸναντίον εἶχε ταύτην ὡς βᾶσιν τῶν γ ν ω σ τ ῶ ν ἐργασιῶν του.

Ἡ ἐν τῷ διαφόρῳ σας ἐκείνῳ εἰσχωρήσασα ἀνακριθεῖα δὲν ἦτο τὸσον μικρὰ, ὅσον ἴσως ἐνομίατε, ἦτο πολὺ μεγάλη, ἦτο πληροφῶρᾳ ψευδεστάτη, σκοπίμως δοθεῖσα ὑμῖν, καιρίως τρώσασσα τὴν ἀλήθειαν. Ἀπεφάσισα, προκειμένου περὶ λίαν γνωστῆς μου ὑποθέσεως, νὰ διευκρινίσω αὐτήν, καὶ ἔπεμψα ὑμῖν τὴν προκλητικὴν ἐκείνην ἐπιστολήν.

Ἐσημείωσατε τὸν κ. Ζαλοῦχον, μεγάλοις γράμμασι, ἀδιδάκτορα τῶν Μαθηματικῶν καὶ Φυσικῶν ἐπιστημῶν. Ἦτο πληροφῶρᾳ ἀνακριθεῖς καὶ συνεπῶς ἔπρεπε νὰ διευκρινισθῇ. Ὁ κ. Ζαλοῦχος εἶναι διδάκτωρ οὐχὶ ὅπως ἐσημείωσατε, τοῦ Μαθηματικοῦ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τμήματος, ἀλλὰ τοῦ Φυσικοῦ τμήματος. Διαφέρει δὲ πολὺ, ὁ Πτυχιούχος τοῦ Μαθηματικοῦ τμήματος ἀπὸ τὸν τοῦ Φυσικοῦ. Διότι ὡς κατεδείχθη πλέον ἐν τῷ Μαθηματικῷ τμήματι ἐμπεριέχεται τὸ Φυ-

σικόν, πλὴν τοῦ μαθήματος τῆς Χημείας, ἐνῶ ἐν τῷ Φυσικῷ τμήματι δὲν ἐμπεριέχεται τὸ Μαθηματικόν ἢ ὀλίγιστα καὶ ἀπλοῦστατα τῆς στοιχειώδους Τριγωνομετρίας.

Ἴσως ἐνταῦθα μὲ ἐρωτήσετε. Ἄρα γε, οἱ τοῦ Φυσικοῦ τμήματος δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ διδάξωσι τὰ ἐν ταῖς Γυμνασίῳ διδασκόμενα μαθηματικά; Μάλιστα. Ἡμεῖς προβαίνοντες καὶ περαιτέρω λέγομεν ὅτι, οὐ μόνον οὗτοι, ἀλλὰ καὶ πᾶς μαθητὴς ἀκόμη ἀγαπῶν τὸ μάθημα τοῦτο, δύναται νὰ τὸ διδάξῃ. Ἐνταῦθα ὅμως δὲν πρόκειται περὶ τοῦ τίς εἶναι εἰς θέσιν, βεβαιωμένως νὰ διδάξῃ τὰ Μαθηματικά, μελετῶν ἀφ' ἑσπέρας ταῦτα, καὶ ἀνά χειρὰς ὡς προαναγνωστῆς κρατῶν τὸ βιβλίον, ἀλλὰ πρόκειται περὶ τοῦ τίς ἔχει τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἐριζόμενα καὶ διὰ πολλοῦ χρόνου καὶ μεγάλου κόπου ἀποκτιθέντα προσόντα δὲν πρόκειται τοῦτέστι περὶ τοῦ τίς δύναται νὰ διδάξῃ τὰ Μαθηματικά ἀτερεπέστερον, ἐπιπολαιότερον, καὶ ἀνωφελέστερον, ἀλλὰ περὶ τοῦ τίς πρέπει νὰ διδάξῃ ταῦτα εὐληπέστερον, τερπνότερον, ἐπιστημονικώτερον καὶ διὰ τὸν πρακτικὸν βίον ἐπωφελέστερον.

Ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος. Ἐπιφυλασσόμεθα νὰ ἐπεκταθῶμεν ἐπὶ τοῦ ἀναφεύμετος σοβαροῦ τούτου ζητήματος ἀμέσως ἅμα προκληθῶμεν. Ὁ κ. Ζαλοῦχος ὅμως ὀφείλει νὰ συμφωνήσῃ μεθ' ὑμῶν καὶ ἐνυπογράψῃς νὰ δηλώσῃ ὅτι εἶναι Πτυχιούχος τοῦ Φυσικοῦ καὶ ὄχι τοῦ Μαθηματικοῦ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τμήματος, τοιτέστι νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι εἶναι διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας, σπουδᾶσαι περὶ τὰς Φυσικὰς Ἐπιστήμας, καὶ ὄχι διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας σπουδᾶσαι περὶ τὰς Μαθηματικὰς ἐπιστήμας, ὅπως εἴδειν ἡμῖν ὅτι οὐδόλως ἐνέχεται, ὡς πρὸς τὸ ψευδὲς τῶν δοθειῶν ὑμῖν πληροφοριῶν.

Ἦς πρὸς δὲ τὴν αἰτίαν τῆς εἰς Καλάμας μεταθεσεως μου διαβεβαιῶ ὑμᾶς κ. Συντάκτα, ὅτι αὕτη εἶναι γνωστὴ τῇ ἡμετέρᾳ κοινότητι. Ἐγὼ ὅμως οὐδόλως δυσκολεύομαι νὰ συνταυτισθῶ μεθ' ὑμῶν, ὅτι δηλ. αἰτία ταύτης εἶναι αἱ ἀξιώσεις τῆς διδασκαλίας εἰς τὰς ὁπτίας τὸσον καλῶς ἀντεπεκρίθη τὸ παρελθὸν ἔτος, ἀλλὰ καὶ οὐδόλως δυσκολεύομαι νὰ καταστήσω γνωστὸν ὅτι πολὺ συνετέλεσαν πρὸς τοῦτο καὶ αἱ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας πληροφῶρᾳ. Ἄν δὲ δὲν συνέτρεχον αἱ δύο προρηθεῖσαι εὐνοικαὶ περιστάσεις οὐδόλως ἀπίθανον ἀντι τῶν Καλαμῶν νὰ εἴχαμεν Ἀπόλυσιν ἢ Ἀρταρ, ὅτι ταῦτά ἐστι τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἰσπῶν ἐντόνων ἀπήτησε, ὁ δοὺς τὰς περὶ Ζαλοῦχου ἀνακριθεῖς πληροφορίας, παρὰ τοῦ ὁποῦν δύνασθε, ἀν θέλητε νὰ ζητήσητε πλειοτέρας ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐξηγήσεις.

Διέξασθε κ.λ.π.

Ἐ. Πάτραις τῇ 19 76 ἢ 1883

ΑΝΔΡ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὴν προσχῆ Κυριακὴν 2 Ὀκτωβρ. τελοῦμεν ἐν τῷ ναφ τῆς «Παντανάσης» μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς ἡμῶν ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ καὶ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ.

Παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ἡμῶν νὰ προσέλθωσιν ὅπως ἐνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ἰψιστον δεήσεις τω.

Ἐν Πάτραις τῇ 30 Σεβρίου 1883.

Τὰ τέκνα.

Ὁ

Γραμματεὺς τῶν ἐν Πάτραις Ἐμποροδικῶν. Συνεπεία διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τῆς ἐταιρίας «Περικλῆς Πούντζας καὶ ἀδελφοῖς Εἰσηγητοῦ κ. Γεωργίου Κοζάκου καὶ δυνάμει τοῦ

ἀρθρ. 509 ἐν συνδιασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 501 τοῦ περὶ πτωχεύσεως καὶ χρεωκοπίας νόμου, Καλεῖ τοὺς δανειστὰς τῆς ἐν λόγῳ πτωχεύσεως τῶν ὁποίων αἱ πιστώσεις ἐξηλέγχθησαν καὶ ἐβεβαιώθησαν ἐνόρκως ἢ ἐγένοντο δεκταὶ προσωρινῶς, ὅπως συνέλθωσιν εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐμποροδικείου αὐτοπροσώπως ἢ δι' εἰδικῶν πληρεξουσίων καὶ διασκεφθῶσιν ἐάν θὰ κατορθωθῇ συμβιβασμὸς τις μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς πτωχευσάσας ἐταιρίας ἢ ἐάν τούτου μὴ γενομένου πρέπει νὰ ἐπέλθῃ ἡ ἐνωσις διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν περαιτέρω.

Ὁ Εἰσηγητὴς ὀρίζει πρὸς συγκρότησιν τῆς συνελεύσεως ταύτης τὴν 10 Σεβρίου ε. ε. ἡμέραν δευτέραν καὶ ὥραν 3 μ. μ. Εἰδοποιεῖ δὲ τοὺς κλητευομένους δανειστὰς ὅτι πρὸ ἐκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὀρισθείσας ταύτης ἡμέρας οἱ σύνδικοι θέλου καταθέσει παρ' ἡμῖν (τῷ Γραμματεῖ) ὑπόμνημα περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πτωχευσάσας, ἐπίσης δὲ θέλου κατατεθεῖ καὶ ὑπὸ τῆς πτωχευσάσας ἐταιρίας αἱ περὶ συμβιβασμοῦ προτάσεις αὐτῆς, ἐάν θελήσῃ νὰ ὑποβάλλῃ τοιαύτας, ταῦτα δὲ πάντα ἴνα οἱ δανεισταὶ θεθῶσιν ἐγκαίρως ἐν γνώσει τῆς καταστάσεως ἐν ἣ διατελεῖ ἡ προκειμένη πτώχευσις.

Ὁ ὑπογραμματεὺς τῶν Ἐμποροδικῶν

Δ. Πασχάλης.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Γ. ΚΟΖΑΚΟΣ

Οἱ σύνδικοι
Σ. ΔΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Δ. ΔΑΡΑΣ
ΗΡ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ὁ φαρμακοποιὸς κ. Παῦλος Ἐλασσῶνος λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸ κοινόν, ὅτι ἀρτίως μετεκόμισεν ἐκ διαφόρων Εὐρωπαϊκῶν πηγῶν ἀμύπολλα καὶ ἄριστης ποιότητος εἶδη φαρμάκων, καὶ ὅτι πωλεῖ ταῦτα εἰς μετριωτάτας τιμὰς.

Πρὸ πάντων δὲ ἡ μετριότης τῆς τιμῆς ἀφορᾷ εἰς τὰς ἄλλως τε λίαν ἐν χρήσει καὶ πολυδαπάνους specialités, τὰς ἐφεξῆς:

Vin de Bugeaud.] Pilules de Blancard
Quina Laroche.] Sirop. de Blancard.

Ἰγδοτα μεταλλικὰ Vichy (διαφόρων πηγῶν), Brezza, Carlsbad, Janos.—Fer Bravais κλπ.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝῶ

ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

«Ο ΗΛΙΟΣ»

Δέχεται ἀσφαλείας ἐπὶ οἰκιῶν, ἀποθηκῶν, ἐμπορευμάτων καὶ ἐπιπέλων με μετριώτατα ἀσφάλιστρα. Τὸ ἀσφαλισθὲν ποσὸν κατὰ τὸ ἔτος 1882

Λίρ. στερελ. 291,300,000.

Ὁ Πράκτωρ

B. G. ΜΑΡΣΑΛΛ.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΤΗΣ ΕΝ ΛΙΒΕΡΤΙῶ

ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

«BRITISH & FOREIGN»

Δέχεται ἀσφαλείας ἐμπορευμάτων διὰ μικροῦς καὶ μεγάλους πλόας με μετριώτατα ἀσφάλιστρα.

Τὸ ἐνταῦθα ἀσφαλισθὲν ποσὸν τῶν τελευταίων 5 μηνῶν ἀνέρχεται εἰς Δραχμὰς 1,500,000

Ὁ Πράκτωρ

B. G. ΜΑΡΣΑΛΛ.

Τὸ ὑπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Νικολ. Θωμοπούλου καφενεὸν εἰς τὴν πλατείαν Γεωργίου τοῦ Α' ἐνοικιάζεται ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου τρέχ. ἔτους, ἐνοικιάζεται δὲ καὶ ὡς ἐμπορικὸν ἢ ἄλλο κατάστημα.